

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200845
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Csémyová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2219200845.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Oľgou Csémyovou v sporovej veci žalobcu : Intrum Slovakia, s.r.o., IČO : 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zast. advokátom : JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P. O. Box 205, proti žalovanému: Š. L., L.. XX.XX.XXXX, J. C. L. M. Č.. XXX, zast. advokátom JUDr. Peter Vachan, so sídlom. P. Mudroňa 1191/5, Žilina , o zaplatenie 2.314,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie čo do istiny 628,46 eur spolu s úrokom z omeškania ako aj čo do zaplatenia poplatkov v sume 203,28 eur zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal o zaplatenie sumy 2.314,96 eur s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky.

2. Súd vydal platobný rozkaz 7Csp/27/2019-70 , proti ktorému žalovaný podal odpor preto zrušil platobný rozkaz uznesením 7Csp/27/2019-84 zo dňa 18.3.2020.

3. Súd nariadil pojednávanie a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. dňa 10.02.2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke evidovanú č. 7133787 na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 5.000 eur . Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 133,07 eur a to až do celkovej sumy vo výške 7.984,20 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 4.778,80 eur. A počas konania ďalších 628,28 €

5. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo žalobca dňa 27.02.2016 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a súčasne upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo žalobca ku dňu 19.04.2016 úver zosplatnil o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.04.2016.

6. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 4.778,80 eur k čomu žalobca priložil aj prehľad splátok a úhrad. Celkovo sa domáhal o zaplatenie 2314,96 eur , ktorá suma zahŕňala aj zmluvnú pokutu vo výške 423,56 eur. Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 3.5.2016 do zaplatenia.

7. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v odpore uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celkom rozsahu. Zo strany žalobcu bola predložená iba zmluva o využívaní klientskej zóny ktorá však neobsahuje podpisy zmluvných strán a zároveň sa nejedná o zmluvu o pôžičke od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok . Súčasťou žalobného návrhu bol predložený aj nečitateľný dokument , ktorý mal vzniknúť dňa 10.2.2014, z ktorého nie sú zrejmé podstatné náležitosti o pôžičke v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto v zmysle § 34 OZ ide o neplatný právny úkon . Pri neplatnom právnom úkone sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalovaný však v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia znáša námietku premlčania , nakoľko subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 10.2.2016 a objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 10.2.2018.

Žalovaný namietal , že žalobca pri uzavretí zmluvy neoveril si bonitu klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. . V zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jedno rázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Taktiež žalobca nepreukázal, žeby nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom.

8. Žalobca v priebehu konania písomne žalobu čiastočne čo do istiny 628,45 eur zobral späť z dôvodu, že už počas prebiehajúceho konania žalovaný v tejto výške vykonal úhrady. Žalobu tiež zobral späť čo do časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov 203,28 eur.

9. Podľa § 145 ods. 1 CSP vo vyššie uvedenej časti súd konania zastavil.

10. Žalobca vo vyjadrení k odporu námietky žalovaného považoval za absolútne neopodstatnené. V danom prípade ide o webový typ zmluvy, ktorý z logických dôvodov nie je opatrené podpismi zmluvných strán.

Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a neboli mu známe žiadne okolnosti ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný z titulu zamestnanca preukázal aj výšku jeho mesačného príjmu a zároveň uviedol aj výšku svojich mesačných výdavkov.

K námietke premlčania žalobca uviedol svoj názor, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby, a zastáva názor , že premlčaciu dobu nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatennej splátky.

11. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods.

8 zákona o bankách nemožno považovať za predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru . Tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a 565 OZ. Zdôraznil, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú VÚB a.s. žalobca nepredložil takúto výzvu a preto nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust., § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne.

12. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky .

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca pristúpil k zosplateniu dlhu listom zo dňa

27.4.2016 , pričom uvádza , že k zosplatneniu úveru došlo dňa 19.4.2016, pre omeškanie splátky zročnej dňa 20.12.2015. Názor žalobcu o počiatku plynutia premlčacej doby v prípade zosplatneného plnenia dohodnutého v splátkach nie je správny keď za začiatok plynutia premlčacej doby žalobca považuje deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie určenej žalovanému v úkone zosplatnenia. V prípade zosplatnenia začne totiž plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre ktorú dôjde k zosplatneniu.

14. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť

. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká iba sa závažne oslabuje . Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je spôsobiť na subjekty v občianskoprávných vzťahoch aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky práva a zároveň aj zabrániť tomu , aby povinné osoby neboli po časovom v neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Premlčacia doba plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa nato, či oprávnená osoba by mohla právo subjektívne vykonať alebo nie t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

V danom prípade začala premlčacia doba plynúť dňom po vzniku dlhu.

Ak doba plnenie nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou splatnosť vyvolá veriteľ tým , že dlžníka požiada o plnenie (vyhlási splatnosť), pričom platí, že ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Rozhodujúcim je preto deň bezprostredne nasledujúci po dni v ktorom dlh zanikol . Nemožno sa teda stotožniť s tvrdením žalobcu , že splatnosť dlhu nastala až po uplynutí lehoty ktorú sám stanovil na plnenie dlhu dlžníkovi preto žeby tak sám určoval stanovením lehoty začatie plynutia premlčacej doby . Jedná sa o objektívne daný okamih (keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz). V opačnom prípade by mohlo dôjsť k tomu, že samotný veriteľ môže ovplyvniť začatie plynutia premlčacej doby.

16. Podľa § 54a prvá veta CSP premlčacie právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť.

17. V prejednávanej veci pristúpil žalobca k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.12.2015 , teda premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.12.2015 a uplynula 20.12.2018. Žaloba bola podaná dňa 1.3.2019 teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

18. Vzhľadom na zistený skutkový stav poukazujúc na dôvody uvedené v bodoch 12-17 súd vo zvyšku žalobu zamietol.

19. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže bol plne úspešný.

20. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku a proti uzneseniu o zastavení konania v časti podľa výroku I. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa s ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky

b/ súd nesprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

c/ rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súd prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia. Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.